

Απόσπασμα τριών σελίδων, για τον Μ. Χατζιδάκι, από το βιβλίο «Πορεία Αντίθετα, Η σύγκρουση για την προστασία της Παλιάς Ξάνθης, Πολιτικό Χρονικό», του Κων/νου Θανόπουλου, νομάρχη Ξάνθης την περίοδο 1975-1979 & 1989-1990,. Εκδόσεις ΠΑΚΕΘΡΑ 2005. Παρατίθενται οι σελίδες 99-101 του προαναφερόμενου βιβλίου.

Η Μ Ε Τ Α Σ Τ Ρ Ο Φ Η

Η ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗ – ΜΑΝΟΣ ΧΑΤΖΙΔΑΚΙΣ

Το έτος 1979 επισκέφθηκε την γενέτειρά του Ξάνθη ο μεγάλος μουσικός και συνθέτης Μάνος Χατζιδάκις. Δεν γνωρίζω ποιος τον εκάλεσε ή αν ήλθε μόνος, να δει τα χώματα που γεννήθηκε. Συνοδευόταν πολύ συχνά από τον μακαρίτη βουλευτή Θ. Αλεξίου, του οποίου ευτυχής έμπνευση μάλλον ήταν η πρόσκληση του Μ. Χατζιδάκι. Όπως μου διηγήθηκαν, πήγε πρώτα να δει το σπίτι που πέρασε τα παιδικά του χρόνια και έμεινε κατάπληκτος. Το σπίτι και η γειτονιά του –όπως και όλη η Παλιά Ξάνθη– ήσαν άθικτα! Παρουσιάστηκε στο Δημοτικό Συμβούλιο και τους συνεχάρη που διετήρησαν σε τόσο καλή κατάσταση τον παραδοσιακό οικισμό! Αγόρασε ένα σπίτι και ένα παλαιό κινηματογράφο, σύμφωνα με πληροφορίες που περιήλθαν σε μένα. Εδήλωσε δε, ότι ήθελε να κάμει και κάτι σπουδαίο για την γενέτειρά του, αφού είχαν διατηρήσει τον παραδοσιακό οικισμό, ο οποίος και θα εχρησιμοποιείτο ως ένα τεράστιο σκηνικό στην εκτέλεση του σχεδίου του. Το σχέδιό του ήταν διεθνείς ετήσιες μουσικές γιορτές, που θα ελάμβαναν χώρα στους ανοικτούς χώρους της Παλιάς Ξάνθης (πλατείες) και σε άλλους ανοικτούς θεατρικούς χώρους, που θα διαμορφώναμε. Ήλθε και με βρήκε και συζητήσαμε το θέμα. Η χαρά μου ήταν απερίγραπτη για το ενδεχόμενο αυτό και ο Μ. Χατζιδάκις μάλλον ευχαριστήθηκε για την πρόθυμη ανταπόκρισή μου να βοηθήσω.

Είχαν περάσει δύο και όχι δέκα χρόνια –όπως είχα πει στους Ξανθιώτες– και είχα μία επιβεβαίωση, ότι ο αγώνας μου για την Παλιά Ξάνθη δεν ήταν μάταιος. Επί πλέον, αυτό που οραματιζόταν ο μεγάλος αυτός Έλληνας για την Ξάνθη με τις προεκτάσεις και τις συνέπειές του ξεπερνούσε ό,τι μπορούσα να φαντασθώ. Θυμάμαι ότι μαζί με τον Χατζιδάκι, τον δήμαρχο και άλλα μέλη του Δημοτικού Συμβουλίου γυρίζαμε την Ξάνθη, ιδίως στις παρυφές της, για να βρούμε χώρο να φτιάξουμε ένα ανοικτό θέατρο.

Η συνέχεια και το τέλος αυτού του ονείρου δεν θα γραφεί εδώ. Το πώς και γιατί, δύο μήνες μετά την μετάθεσή μου στην Αιτωλοακαρνανία, έφυγε και ο Μ. Χατζιδάκις, αφού πούλησε βιαστικά ό,τι είχε αγοράσει πριν από λίγους μήνες.

Ο Χατζιδάκις, όμως, ανεξάρτητα από αυτό που θέλησε να προσφέρει και δυστυχώς δεν προσέφερε, παρέσχε –σαν «από μηχανής θεός»–

μία άλλη μεγάλη υπηρεσία που ούτε επεδίωξε, ούτε φανταζόταν. Μετά την επίσκεψή του έπαψε να υπάρχει οποιαδήποτε σιωπηλή ή ηχηρή διαμαρτυρία για τον παραδοσιακό οικισμό. Όσο για μένα, στο τέλος του 1979 μετατέθηκα - ύστερα από θητεία πέντε ετών στην Ξάνθη - στο Μεσολόγγι. Όταν μετά τρία - τέσσερα χρόνια, γύρω στο 1982-1983, ήλθα στην Ξάνθη ως απλός πολίτης για δουλειά του δικηγορικού μου γραφείου, είδα με ικανοποίηση τους τοίχους των σαλονιών στο ξενοδοχείο «ΝΕΣΤΟΣ» όπου έμεινα, να διακοσμούνται με φωτογραφίες από τον παραδοσιακό οικισμό.

Το οριστικό και εντυπωσιακό «κλείσιμο» της αμφισβήτησης, απετέλεσε η απόφαση του Δήμου Ξάνθης να οργανώνει τις ετήσιες γιορτές της Παλιάς Πόλης, ενώ οι μετέπειτα Δήμαρχοι της πόλης (και ο αείμνηστος Φίλιππος Αμοιρίδης και ο Μιχάλης Στυλιανίδης) έχουν επίσημα και σε επανειλημμένες δηλώσεις τους διατυπώσει την άποψη ότι η Παλιά Πόλη, πέρα από την αισθητική και ιστορική αξία της, είναι και φορέας οικονομικής αναπτύξεως για το Νομό Ξάνθης.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Η ιστορία δείχνει ότι φτάσαμε σε ένα τέλος, που βρίσκει τους πιο πολλούς ευχαριστημένους. Ο παραδοσιακός οικισμός σώθηκε από την ισοπέδωση και οι Ξανθιώτες - νεώτεροι και μεγαλύτεροι -, αλλά και οι ξένοι, απολαμβάνουν την ομορφιά του.

Οι συντελεστές της προσπάθειας για την διάσωσή του είναι και ευτυχείς και υπερήφανοι. Και είμαι βέβαιος, ότι πολλοί από εκείνους που τον επολέμησαν έχουν μετανιώσει για το λάθος τους.

Εξ ίσου είμαι βέβαιος, ότι υπάρχουν και αρκετοί που επιμένουν - έστω και χαμηλόφωνα - να πολεμούν τον παραδοσιακό οικισμό, από έλλειψη ευαισθησίας ή αμάθεια. Ο κυριότερος αντίπαλος όμως του παραδοσιακού οικισμού είναι τα συμφέροντα. Οι εργολάβοι, που θέλουν να κάνουν κερδοφόρες «δουλειές» στον χώρο, που ήδη παίρνει μεγάλη αξία λόγω της φυσικής και αισθητικής υπεροχής του, αλλά και οι ιδιοκτήτες σπιτιών, που θέλουν να κάνουν επεκτάσεις ή διορθώσεις για να τις εκμεταλλευθούν καλύτερα, χωρίς να σεβασθούν όμως την φυσιογνωμία του οικισμού.

Πα όλους αυτούς τους λόγους, πρέπει να ολοκληρώσω την αναφορά μου στην ιστορία της Παλιάς Ξάνθης κάνοντας κριτική στα στοιχεία της συγκρούσεως και επισημαίνοντας τους κινδύνους που υπάρχουν ακόμη, όπως και τρόπους για να τους αποτρέψουμε.

Φωτογραφία τις μέρες που ο Μάνος Χατζιδάκις βρισκόταν στην Ξάνθη. Σε δεξίωση στο δημοτικό κατάστημα ο Μ. Χατζιδάκις συνομιλεί με τον τ. υφυπουργό Γ. Ροδίου και την Χαρ. Μαργαριτοπούλου-Μεταλληνού, που ευγενώς μας προσέφερε τη φωτογραφία.

ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΙ ΟΙΚΙΣΜΟΙ

Κατ' αρχάς, ο παραδοσιακός οικισμός της Ξάνθης δεν δημιουργήθηκε από το 1829 και μετά (καταστροφή από τον σεισμό και ανοικοδόμηση), αλλά προϋπήρχε και η ανοικοδόμηση ακολούθησε ακριβώς το σχέδιο της παλαιότερας πόλεως. Ειδικά για αυτούς που θαυμάζουν μόνο τα... πολύ αρχαία, θα πρέπει να πω πως είναι βέβαιο, ότι η Ξάνθη μετά το σεισμό, κτίστηκε στα ίχνη και κατά την πολεοδομική μορφή της βυζαντινής Ξάνθειας και αυτό είναι ένας λόγος παραπάνω να κρατήσουμε ανέπαφο τον πολεοδομικό της ιστό.

Συνεπώς ο οικισμός, εκτός από αισθητική, έχει και αναμφισβήτητη ιστορική αξία. Έχω την γνώμη ότι, αν κάποτε γίνουν ανασκαφές στο χώρο αυτό, θα βρεθούν σημαντικά ίχνη της ιστορίας του. Και μόνον όμως ο χρόνος της επανοικοδομήσεως της Παλιάς Πόλης (μετά το 1829) και με δεδομένη την αισθητική αξία του, φτάνει για να αξιωθεί θαυμασμού και διατηρήσεως.

Η τύχη των παραδοσιακών οικισμών στη σύγχρονη Ελλάδα καθορίστηκε σε μεγάλο βαθμό από τη διαδικασία αναπτύξεως που

Ανέκδοτο φωτογραφικό υλικό και μεταγενέστερα δημοσιεύματα, που αφορούν την εποχή, που ο Μάνος Χατζιδάκις ονειρευόταν τον Μουσικό Αύγουστο.
Αρχείο Χαρίκλειας Μαργαριτοπούλου

02/08/1979. Έκτακτο Δημοτικό Συμβούλιο, επί Δημαρχίας Κ. Μπένη και απονομή του κλειδιού της πόλης στον Συνθέτη και Μουσουργό Μάνο Χατζιδάκι.
Από αριστερά οι δημοτικοί σύμβουλοι: Λασκαρίδης Απόστολος, Καμίδης Φώτης, Σδριβάνης Νικόλαος, Αλεξίου Τηλέμαχος, Αρναούτογλου Βασίλειος, Σιδηρόπουλος Παναγιώτης, Μαργαριτοπούλου Χαρίκλεια.

02/08/1979. Έκτακτο Δημοτικό Συμβούλιο, επί Δημαρχίας Κ. Μπένη και απονομή του κλειδιού της πόλης στον Συνθέτη και Μουσουργό Μάνο Χατζιδάκι.
Από αριστερά: Θεόδωρος Αντωνίου συνθέτης, Ευάγγελος Λάμπρου, Μάνος Χατζιδάκις, Χαρίκλεια Μαργαριτοπούλου. Διακρίνεται και ο Γεώργιος Ροδίου πρώην Υφ. Εθν. Αμύνης.

*02/08/1979. Έκτακτο Δημοτικό Συμβούλιο, επί Δημαρχίας Κ. Μπένη και απονομή του κλειδιού της πόλης στον Συνθέτη και Μουσουργό Μάνο Χατζιδάκι.
Από αριστερά: Χαρίκλεια Μαργαριτοπούλου Δημοτική Σύμβουλος, Γεώργιος Ροδίου πρώην Υφ. Εθν. Αμύνης, Κωνσταντίνος Θανόπουλος, Νομάρχης Ξάνθης, Θωμάς Αλεξίου Βουλευτής Ξάνθης.*

Σύμφωνα με πληροφορίες της κυρίας Χ. Μαργαριτοπούλου, οι κύριοι Ευάγγελος Λάμπρου, δικηγόρος, Γεώργιος Ροδίου, δικηγόρος, πρώην Υφ. Εθν. Αμύνης και Θωμάς Αλεξίου, βουλευτής τότε στον νομό Ξάνθης, προσκάλεσαν, τον Μάνο Χατζιδάκι στην πόλη, καθώς γνωριζόντουσαν από παιδιά.

Στις επόμενες σελίδες ακολουθούν δύο δημοσιεύσεις της Χαρίκλειας Μαργαριτοπούλου στον τοπικό τύπο, για τον Μάνο Χατζιδάκι και το όραμά του, τον «Μουσικό Αύγουστο». Η πρώτη στην ημερήσια εφημερίδα ΕΜΠΡΟΣ, στις 22/05/2004 και η δεύτερη στην ημερήσια εφημερίδα Xanthi NEWS, στις 02/10/2010.

Αρχείο Χαρίκλειας Μαργαριτοπούλου

◆◆◆ Μια θλιβερή ανάμνηση για την Ξάνθη ◆◆◆

Όταν ο Μάνος Χατζιδάκις ονειρεύτηκε τον «Μουσικό Αύγουστο»...

Δέκα χρόνια συμπληρώθηκαν στις 15 Ιουνίου του 2004, από την μέρα που, ο μεγάλος αναρχικός, ο τραγουδοποιός, όπως συνήθιζε ν' αποκαλεί τον εαυτό του, έφυγε ο ευπατρίδης όπως τον αποκαλούσα, για το χωρίς γυρισμό ταξίδι. Οι μεγάλες Αθηναϊκές εφημερίδες και οι τηλεοπτικοί σταθμοί αναφέρθηκαν στην ζωή και το έργο του, ενώ εδώ στην γενέτειρα του, μόνο δύο εφημερίδες έκαναν μινεία για την επέτειο αυτή.

Ο Μάνος Χατζιδάκις, γεννημένος στην Ξάνθη το 1925, έφυγε για την Αθήνα το 1931 ή 1932. Δεν αρνήθηκε ποτέ την πόλη που γεννήθηκε και σε συνέντευξη του έλεγε: «Είμαι ένας Ξανθιώτης με κρητική καταγωγή, που ζει στην Αθήνα», θυμόταν δε πάντα, την πρώτη του δασκάλα του πιάνου, την Αρμενιδά Αλτουιανή.

Λένε πως ουδείς προφήτης εν τη πατρίδι αυτού κι ίσως ίσχυσε και για τον ίδιο αυτό, για αρκετά χρόνια μετά την εμφάνιση του στον χώρο της μουσικής. Διατηρούσε βέβαια με κάποιους συνομήλικους του επαφές.

Το 1948 με 49, όταν ήταν στα πρώτα του βήματα απευθύνθηκε στην τότε δημοτική αρχή, να οργανώσει ένα ρεσιτάλ, πιάνου στην πόλη, και που όμως δεν έγινε ποτέ, πράγμα το οποίο τον πίκρανε πολύ.

Από τότε επισκέφθηκε την Ξάνθη, μετά την μεταπολίτευση και την αποκατάσταση της δημοκρατίας στη χώρα μας, μια δύο φορές. Το 1978 ξαναέρχεται στην Ξάνθη και μαγεμένος ακόμα μια φορά από την ομορφιά της παλιάς πόλης και αγοράζει λίγο αργότερα το σπίτι της Μαρίας Μπακτοσετζή, το οποίο κατόπιν πούλησε.

Το 1979, με πρωτοβουλία του τότε Νομάρχη Ξάνθης Κων/νου Θανάπουλου, έρχεται επίσημα προσκεκλημένος στην Ξάνθη.

Είχα την τύχη τότε να είμαι δημοτική Σύμβουλος (1978- 1982) κι έτσι έζησα από κοντά την επίσκεψη αυτή στο δημαρχείο της πόλης μας, όπου τον υποδέχτηκαν ο ανείτητος Κων/νος Μπένης, και το δημοτικό Συμβούλιο.

Έφτασε, με αρκετή καθυστέρηση συνοδευόμενος από τον Νομάρχη, τον Ευάγγελο Λάμπρου (νομικό Σύμβουλο του Δήμου), τον υφυπουργό Αμύνης κ. Γεώργιο Ροδίου, τον βουλευτή Ξάνθης

Θωμά Αλεξίου, και τον φίλο του γνωστό συνθέτη Θεόδωρο Αντωνίου.

Παρόντες ήταν επίσης ο Τηλ. Μεταλλινός (διευθυντής του Δημ. Ωδείου) νεαρός τότε ο Μεταλλινός, ο διευθυντής του Δήμου κ. Βύρων Βαρσάμης, ο προϊστάμενος των Οικονομικών του Δήμου κ. Χαρ. Αλατάς και άλλοι, των οποίων τα ονόματα μου διαφεύγουν.

Στην αίθουσα συνεδριάσεων του δημοτικού Συμβουλίου ο δήμαρχος καλωσόρισε τον Μάνο Χατζιδάκι, και με την απόφαση 177 του δημ. Συμβουλίου που πάρθηκε στις 2 Αυγούστου 1979 απένειμε το κλειδί της πόλης «στον συνθέτη και μουσουργό», Μάνο Χατζιδάκι όπως γράφεται στα πρακτικά.

Μετά την εισήγηση του Δημάρχου, πήρε τον λόγο ο Μάνος Χατζιδάκις και αναφέρθηκε στο μεγάλο και φιλόδοξο όνειρό του, να καθιερώσει στην πόλη μας μια ετήσια μουσική εκδήλωση πανελληνίας τουλάχιστον εμβέλεια «τον Μουσικό Αύγουστο». Σιγά - σιγά είπε θα στήσουμε τον Μουσικό Αύγουστο όπως και κτίζουν τις εκκλησίες, κρεμώντας πρώτα την καμπάνα σ' ένα δέτρο.

Είμαι σε θέση και αναλαμβάνω να σας φέρω μουσικά συγκροτήματα. Εσείς, δημιουργείτε, ένα θεσμικό πλαίσιο, που θα έχει την ευθύνη της εδώ οργάνωσης».

Όλοι έδειχναν ενθουσιασμένοι. Έξω στη μεγάλη σάλα ακολούθησε μια μικρή δεξίωση.

Τότε με πλησίασε και με ρώτησε αν ήμουν δημοσιογράφος, γιατί κάτι σημείωσα σ' ένα φύλλο χαρτί. Όταν του απάντησα αρνητικά έδειξε ευχαριστημένος.

Κατόπιν όλοι μαζί, επισκεφτήκαμε τον χώρο επάνω από την άνω χαράδρα καθώς στην απέναντι πλευρά που βρίσκεται τώρα το περιστατικό άλσος φιλοδοξούσε να κάνει το υπαίθριο χώρο συναυλιών. Ακολούθησε δείπνο σε μια ευχάριστη ατμόσφαιρα στην «Ξανθίππη».

Και βέβαια όλο το όραμα του για την δημιουργία του Μουσικού Αυγούστου δεν έγινε ποτέ για την Ξάνθη πραγματικότητα. Απογοητευμένος ακόμη μια φορά από την αδιαφορία που επακολούθησε τόσο για την δημιουργία του θεσμικού πλαισίου στήριξης όσο και για λόγους οικονομικούς. Και τον πραγματοποίησε στο Ηράκλειο Κρήτης, το τόπο της καταγωγής του.

Εκτοτε, ο Χατζιδάκις ήρθε στην Ξάνθη άλλες δύο φορές. Ο Χατζιδάκις που όλοι αγαπήσαμε και τραγουδήσαμε, πέθανε στις 15 Ιουνίου του 1994.

Στις 29 Ιουνίου 1994 και κατά έναρξη του Δημοτικού Συμβουλίου η υποφαινόμενη παίρνοντας τον λόγο, ζήτησε να καθιερωθεί στην μνήμη του ένα φεστιβάλ. Πράγμα που έγινε από το 1995 και μέχρι σήμερα πραγματοποιείται στην πόλη μας σαν φόρος τιμής και σαν αναγνώριση της αξίας το χορωδιακό Χατζιδάκειο Φεστιβάλ.

Δεν ξέρω, αν ζούσε, αν θα συμφωνούσε γι' αυτό η αν θα ήθελε οι εκδηλώσεις ν' αφορούν το έντεχνο τραγούδι και ορχηστρικά κομμάτια μια που ο ίδιος σ'αυτά μεγαλούργησε.

Χαρίκλεια Μαργαριτοπούλου
Οδοντίατρος

ΨΗΣΤΑΡΙΑ - ΑΝΑΨΥΚΤΗΡΙΟ

ΔΙΑΔΕΚΤΟ

Το σπίτι στην οδό Βενιζέλου λέγεται πως έζησε τα πρώτα του επτά χρόνια ο Μάνος Χατζιδάκις και θα αναστηλωθεί. Ωστόσο σύμφωνα με μαρτυρίες παλιών Ξανθιωτών δεν μεγάλωσε σε αυτό το σπίτι...

Ο Μουσικός Αύγουστος υλοποιήθηκε τελικά στο Ηράκλειο Κρήτης το 1979. Οι Κρητικοί είναι πιο γενναιοδωροι, πιο έξυπνοι και πιο οραματιστές. Πάντως είναι πιο μπροστά από εμάς...

πόλη

XanthiNews

ΣΑΒΒΑΤΟ
02 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ
2010

Η Χ. ΜΑΡΓΑΡΙΤΟΠΟΥΛΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ Μ. ΧΑΤΖΙΔΑΚΙ ΣΤΗΝ ΞΑΝΘΗ

«Έφυγε απογοητευμένος από την αδιαφορία»

Η οραματίστριά του Χατζιδάκειου Φεστιβάλ κ. Χαρίκλεια Μαργαριτοπούλου, πρώην Δημοτική Σύμβουλος Ξάνθης μας αποκάλυψε τις

άγνωστες πτυχές της επίσκεψης του Μάνου Χατζιδάκι στην Ξάνθη πριν 32 χρόνια όταν ζήτησε να γίνει ο Μουσικός Αύγουστος, λαμβάνοντας την άρνηση της τότε δημοτικής αρχής.

Βέβαια τον κήρυξαν επίτιμο δημότη και του έδωσαν το κλειδί της πόλης, ως είθισται σε αυτήν την επίσημη τιμητική εκδήλωση. Βέβαια υπήρχαν αντιδράσεις από την πλευρά της συμπολίτευσης του αξιωματικού Δημάρχου Κώστα Μπένη, για την ιδιαιτερότητα του Μάνου Χατζιδάκι που δεν την αρνήθηκε ποτέ. Μάλιστα είχε κάνει την τολμηρή δήλωση για εκείνα τα χρόνια: «Κάποιος για να είναι καλλιτέχνης πρέπει να είναι ή αριστερός ή ομοφυλόφιλος, ε λοιπόν εγώ αριστερός ΔΕΝ είμαι».

Η κ. Μαργαριτοπούλου σημείωσε ότι αν θα υλοποιούνταν το όνειρο του Μάνου Χατζιδάκι «θα βοηθούσε την πολιτιστική μας κίνηση και θα είχε και ένα άλλο κύρος, γιατί ο ίδιος θα ήταν στη γενέτειρά του».

Όσο για το αν θα πρέπει ο Δήμος να στηρίξει το Φεστιβάλ της ΦΕΞ που ξεκινά σήμερα και θα κορυφωθεί στις 30 Οκτωβρίου, είπε η

“
Σιγά σιγά θα
στήσουμε τον
Μουσικό Αύ-
γουστο όπως
χτίζουν τις Εκ-
κλησιές κρεμών-
τας πρώτα την
καμπάνα πάνω
σε ένα δέντρο.”

ίδια: «Αν ο Δήμος είναι αποφασισμένος να το δώσει, ας το πράξει. Τόσα άλλα ενισχύουν. Γιατί όχι και αυτό;»

Για την ιστορία να θυμίσουμε ότι η κ. Μαργαριτοπούλου είχε προτείνει το 1994 μετά το θάνατο του μουσικοσυνθέτη την δημιουργία του Χατζιδάκειου Φεστιβάλ το οποίο διοργανώνεται από το 1995 από το Δήμο Ξάνθης.

«ΕΦΥΓΕ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΜΕΝΟΣ»

Η κ. Μαργαριτοπούλου αφηγήθηκε τα γεγονότα όπως τα έζησε: «Ο Μάνος Χατζιδάκις που έφυγε στην Αθήνα το 1931 ή το 1932 δεν αρνήθηκε ποτέ την πόλη που γεννήθηκε και έλεγε σε συνεντεύξεις του: «Είμαι ένας Ξανθιώτης με Κρητική καταγωγή που ζει στην Αθήνα». Θυμόταν πάντα την πρώτη του Αρμένισσα δασκάλα την Αλτουγιάν. Λένε πως «ουδείς προφήτης στον τόπο του» και ίσως να ισχύει και για τον ίδιο αυτό. Το 1948- 1949 απευθύνθηκε στη δημοτική αρχή και ζήτησε να γίνει ρεσιτάλ πιάνου και του είχαν αρνηθεί. Πράγμα το οποίο τον πίκρανε.

Το 1978 ξαναήρθε στην Ξάνθη και μαγεμένος για μια ακόμη φορά από την ομορφιά της παλιάς πόλης αγόρασε το σπίτι της Μαρίας Μπαζιτζή στην πλατεία Μητροπόλεως το οποίο κατόπιν πούλησε. Το 1979 με πρωτοβουλία του τότε Νομάρχη Ξάνθης Κωνσταντίνου Θανόπουλου ήρθε επίσημα

προσκεκλημένος στην Ξάνθη. Είχα την τύχη τότε να είμαι Δημοτική Σύμβουλος και έτσι έζησα από κοντά την επίσκεψη στο Δημαρχείο Ξάνθης.

...Στην αίθουσα των συνεδριάσεων με την απόφαση 177 του Δημοτικού Συμβουλίου που πάρθηκε στις 2 Αυγούστου 1979, απένειμαν το κλειδί της πόλης, στο συνθέτη μουσουργό Μάνο Χατζιδάκι. Μετά την εισήγηση του Δημάρχου, πήρε το λόγο ο Μάνος Χατζιδάκις και αναφέρθηκε στο μεγάλο και φιλόδοξο του όνειρο να καθιερωθεί στην πόλη μας μια ετήσια μουσική εκδήλωση, πανελληνίας τουλάχιστον εμβέλειας, τον Μουσικό Αύγουστο.

«Σιγά σιγά θα τον στήσουμε όπως χτίζουν τις Εκκλησιές κρεμώντας πρώτα την καμπάνα πάνω σε ένα δέντρο. Είμαι σε θέση και αναλαμβάνω να σας φέρω μουσικά συγκροτήματα. Εσείς δημιουργήστε ένα θεσμικό πλαίσιο που θα έχει την ευθύνη της εδώ οργάνωσης». Όλοι έδειχναν ενθουσιασμένοι. Κατόπιν όλοι μαζί επισκεφθήκαμε τον χώρο πάνω από την Άνω Χαράδρα καθώς και την απέναντι πλευρά που βρίσκεται το περιαιτικό δάσος όπου φιλοδοξούσε να κάνει έναν υπαίθριο χώρο συναυλιών.

Τελικά ο Μουσικός Αύγουστος δεν έγινε πραγματικότητα ποτέ για την Ξάνθη και έφυγε απογοητευμένος ακόμη μια φορά από την αδιαφορία».